

Opinia Rady (art. 64)

Opinia 12/2020 w sprawie projektu decyzji właściwego organu nadzorczego Finlandii w sprawie zatwierdzenia wymogów akredytacji podmiotu monitorującego kodeks postępowania zgodnie z art. 41 RODO

Przyjęta 25 maja 2020 r.

Spis treści

1	STRESZCZENIE FAKTÓW.....	4
2	OCENA	4
	2.1Ogólne uzasadnienie Rady w odniesieniu do przedłożonego projektu wymogów akredytacji	4
	2.2Analiza wymogów akredytacji podmiotów monitorujących kodeks postępowania w Finlandii ...	5
	2.2.1 UWAGI OGÓLNE	5
	2.2.2 NIEZALEŻNOŚĆ.....	6
	2.2.3 KONFLIKT INTERESÓW.....	8
	2.2.4 USTANOWIONE PROCEDURY I STRUKTURY	8
	2.2.5 PRZEJRZYSTE ROZPATRYWANIE SKARG	9
	2.2.6 STATUS PRAWNY	9
3	WNIOSKI/ZALECENIA.....	10
4	UWAGI KOŃCOWE.....	11

Europejska Rada Ochrony Danych

Uwzględniając art. 63, art. 64 ust. 1 lit. c), art. 64 ust. 3–8 oraz art. 41 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (zwanego dalej „RODO”),

uwzględniając Porozumienie EOG, a w szczególności jego załącznik XI i protokół 37, w brzmieniu zmienionym decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 154/2018 z dnia 6 lipca 2018 r.¹,

uwzględniając art. 10 i 22 swojego regulaminu wewnętrznego z dnia 25 maja 2018 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

1) Główną rolą Europejskiej Rady Ochrony Danych (zwanej dalej „Radą”) jest zapewnienie spójnego stosowania RODO w przypadku, gdy organ nadzorczy (zwany dalej „ON”) zamierza zatwierdzić wymogi akredytacji podmiotu monitorującego kodeks postępowania (zwany dalej „kodeksem”) zgodnie z art. 41. W związku z powyższym celem niniejszej opinii jest przyczynienie się do zharmonizowania podejścia w odniesieniu do sugerowanych wymogów, które organ nadzorczy ds. ochrony danych powinien opracować i które mają zastosowanie podczas akredytacji podmiotu monitorującego kodeks przez właściwy organ nadzorczy. Pomimo że RODO bezpośrednio nie nakłada jednolitego zestawu wymogów akredytacji, sprzyja zachowywaniu spójności. Rada dąży do osiągnięcia tego celu w swojej opinii poprzez: po pierwsze, wnioskowanie do właściwych ON o sporządzenie projektu wymogów akredytacji podmiotów monitorujących w oparciu o art. 41 ust. 2 RODO oraz o „Wytyczne 1/2019 w sprawie kodeksów postępowania i podmiotów monitorujących na mocy rozporządzenia 2016/679” (zwane dalej „wytycznymi”), z wykorzystaniem ośmiu wymogów określonych w sekcji o akredytacji wytycznych (sekcja 12); po drugie, zapewnienie właściwym ON pisemnych wskazówek wyjaśniających wymogi akredytacji oraz zwrócenie się do nich o przyjęcie wymogów zgodnie z niniejszą opinią, tak aby osiągnąć zharmonizowane podejście.

2) W odniesieniu do art. 41 RODO właściwe organy nadzorcze powinny przyjąć wymogi akredytacji podmiotów monitorujących zatwierdzone kodeksy. Powinny jednak stosować mechanizm spójności w celu umożliwienia określenia odpowiednich wymogów gwarantujących monitorowanie przez podmioty monitorujące przestrzegania kodeksów w sposób kompetentny, spójny i niezależny, ułatwiając tym samym właściwe wdrażanie kodeksów w całej Unii, a w rezultacie przyczyniając się do właściwego stosowania RODO.

3) W celu zatwierdzenia kodeksu obejmującego organy i podmioty niepubliczne podmiot monitorujący (albo podmioty) musi zostać uznany za część kodeksu i akredytowany przez właściwy ON jako zdolny do skutecznego monitorowania kodeksu. W RODO nie zdefiniowano pojęcia „akredytacja”. Jednakże art. 41 ust. 2 RODO określa ogólne wymogi akredytacji podmiotu monitorującego. Istnieje szereg wymogów, które należy spełnić w sposób satysfakcjonujący dla właściwego organu nadzorczego w zakresie akredytacji podmiotu monitorującego. Aby uzyskać akredytację, twórcy kodeksów są

¹ Odniesienia do „Unii” w niniejszej opinii należy rozumieć jako odniesienia do „EOG”.

zobowiązani do wyjaśnienia i wykazania, w jaki sposób proponowany przez nich podmiot monitorujący spełnia wymogi określone w art. 41 ust. 2 RODO.

4) Podczas gdy wymogi akredytacji podmiotów monitorujących podlegają mechanizmowi spójności, rozwój wymogów akredytacji przewidzianych w wytycznych powinien uwzględniać sektor lub specyfikę kodeksu. Właściwe organy nadzorcze mają swobodę uznania w odniesieniu do zakresu stosowania i specyfiki każdego kodeksu i powinny uwzględniać właściwe prawodawstwo. W związku z powyższym celem opinii Rady jest uniknięcie istotnych niespójności, które mogą mieć wpływ na działanie podmiotów monitorujących, a w konsekwencji na reputację kodeksów postępowania określonych w RODO i ich podmiotów monitorujących.

5) W tym względzie wytyczne przyjęte przez Radę posłużą jako wskazówki w kontekście mechanizmu spójności. W szczególności w wytycznych Rada wyjaśniła, że nawet jeżeli akredytacja podmiotu monitorującego ma zastosowanie wyłącznie do konkretnego kodeksu, podmiot monitorujący może być akredytowany w odniesieniu do więcej niż jednego kodeksu, pod warunkiem że spełnia on wymogi akredytacji dla każdego z kodeksów.

6) Opinię Rady należy przyjąć zgodnie z art. 64 ust. 3 RODO w związku z art. 10 ust. 2 regulaminu wewnętrznego EROD w terminie ośmiu tygodni od pierwszego dnia roboczego po podjęciu przez przewodniczącego i właściwy organ nadzorczy decyzji o kompletności akt. Ze względu na złożony charakter sprawy termin ten można przedłużyć o sześć tygodni na podstawie decyzji przewodniczącego.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ OPINIĘ:

1 STRESZCZENIE FAKTÓW

1. Organ nadzorczy Finlandii (zwany dalej „FI ON”) przedłożył Radzie projekt decyzji zawierający wymogi akredytacji podmiotu monitorującego kodeks postępowania, zwracając się do Rady o wydanie opinii zgodnie z art. 64 ust. 1 lit. c) w celu wypracowania spójnego podejścia na szczeblu unijnym. W dniu 17 lutego 2020 r. podjęto decyzję w sprawie kompletności dokumentacji.
2. Zgodnie z art. 10 ust. 2 regulaminu wewnętrznego Rady, ze względu na złożoność rozpatrywanej sprawy, przewodnicząca zdecydowała o przedłużeniu początkowego ośmioletniego terminu o kolejne sześć tygodni.

2 OCENA

2.1 Ogólne uzasadnienie Rady w odniesieniu do przedłożonego projektu wymogów akredytacji

3. Wszystkie wymogi akredytacji przedłożone Radzie w celu uzyskania opinii muszą w pełni odnosić się do kryteriów, o których mowa w art. 41 ust. 2 RODO, i powinny być zgodne z ośmioma obszarami określonymi przez Radę w sekcji o akredytacji wytycznych (sekcja 12, s. 21–25). Opinia Rady ma na celu zapewnienie spójności i prawidłowego stosowania art. 41 ust. 2 RODO w odniesieniu do przedstawionego projektu.
4. Oznacza to, że przy opracowywaniu wymogów akredytacji podmiotu monitorującego kodeksy zgodnie z art. 41 ust. 3 i art. 57 ust. 1 lit. p) RODO wszystkie ON powinny spełniać te podstawowe wymogi

przewidziane w wytycznych, a Rada może zalecić ON wprowadzenie odpowiednich zmian w ich projektach w celu zapewnienia spójności.

5. Wszystkie kodeksy obejmujące organy i podmioty niepubliczne muszą posiadać akredytowane podmioty monitorujące. W RODO wyraźnie wskazano, że ON, Rada i Komisja „zachęcają do sporządzania kodeksów postępowania mających pomóc we właściwym stosowaniu niniejszego rozporządzenia – z uwzględnieniem specyfiki różnych sektorów dokonujących przetwarzania oraz szczególnych potrzeb mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw” (art. 40 ust. 1 RODO). W związku z powyższym Rada uznaje, że wymogi muszą odnosić się do różnych rodzajów kodeksów, mających zastosowanie do sektorów o różnej wielkości, uwzględniających różne interesy i obejmujących czynności przetwarzania o różnych poziomach ryzyka.
6. W niektórych obszarach Rada wesprze rozwój zharmonizowanych wymogów, zachęcając ON do rozważenia przedstawionych przykładów wyłącznie w celach ilustracyjnych.
7. W przypadku gdy niniejsza opinia nie dotyczy konkretnego wymogu, oznacza to, że Rada nie zwraca się do FI ON o podjęcie dalszych działań.
8. Niniejsza opinia nie dotyczy pozycji przedłożonych przez FI ON, które są poza zakresem art. 41 ust. 2 RODO, takich jak odniesienia do prawodawstwa krajowego. Rada zauważa jednak, że przepisy krajowe powinny być zgodne z RODO, jeżeli jest to wymagane.

2.2 Analiza wymogów akredytacji podmiotów monitorujących kodeks postępowania w Finlandii

9. Biorąc pod uwagę, że:
 - a. art. 41 ust. 2 RODO zawiera wykaz obszarów akredytacji, które podmiot monitorujący musi uwzględnić, aby uzyskać akredytację;
 - b. art. 41 ust. 4 RODO wymaga, aby wszystkie kodeksy (z wyjątkiem kodeksów obejmujących organy publiczne zgodnie z art. 41 ust. 6) posiadały akredytowany podmiot monitorujący; oraz
 - c. art. 57 ust. 1 lit. p) i q) RODO stanowi, że właściwy organ nadzorczy musi opracować i opublikować wymogi akredytacji podmiotów monitorujących oraz akredytować podmiot monitorujący kodeksy postępowania.

Rada jest zdania, że:

2.2.1 UWAGI OGÓLNE

10. Rada zauważa, że zgodnie z uwagami ogólnymi zawartymi w projekcie wymogów akredytacji FI ON będzie dokonywać przeglądu akredytacji podmiotu monitorującego „okresowo”, zgodnie z podejściem opartym na analizie ryzyka, aby zapewnić dalsze spełnianie wymogów akredytacji przez ten podmiot. Rada z zadowoleniem przyjmuje przepis dotyczący okresowej ponownej oceny wymogów akredytacji przez FI ON w celu zapewnienia zgodności z RODO. Aby jednak zapewnić jasność i przejrzystość, Rada zachęca FI ON do przedstawienia informacji na temat tego, w jaki sposób przegląd okresowy będzie funkcjonował w praktyce.

11. W odniesieniu do wymogów dotyczących wiedzy fachowej w sekcji 3.1 projektu wymogów akredytacji FI ON stwierdza się, że podmiot monitorujący musi we własnych działaniach przestrzegać przepisów dotyczących ochrony danych. W rzeczywistości nie jest jasne, w jaki sposób FI ON będzie sprawdzać zgodność z przepisami dotyczącymi ochrony danych, na przykład, czy wystarczające będzie złożenie oświadczenia własnego w tym zakresie przez podmiot monitorujący, czy też ON przeprowadzi bardziej kompleksową ocenę. Rada zaleca zatem, aby FI ON przereagował ten wymóg pod kątem rozliczalności i doprecyzował, że podmiot monitorujący musi wykazać zgodność z przepisami dotyczącymi ochrony danych.
12. Rada zachęca FI ON do włączenia do projektu wymogów akredytacji lub do wskazówek uzupełniających dotyczących wymogów pewnych przykładów informacji lub dokumentów, które wnioskodawcy muszą przedłożyć przy ubieganiu się o akredytację.

2.2.2 NIEZALEŻNOŚĆ

13. Rada zauważa, że zgodnie z uwagami ogólnymi zawartymi w projekcie wymogów akredytacji wymogi te mają zastosowanie do podmiotu monitorującego niezależnie od tego, czy jest on podmiotem wewnętrznym czy zewnętrznym, o ile nie wskazano inaczej. Rada jest zdania, że wewnętrzne podmioty monitorujące nie mogą być powoływane w ramach członka, który zobowiązał się do stosowania kodeksu, a jedynie w ramach twórcy kodeksu. Rada zaleca zatem sprecyzowanie i uwzględnienie tej kwestii w tekście projektu wymogów akredytacji lub jako przykładu.
14. W odniesieniu do pierwszego akapitu noty wyjaśniającej w sekcji 1 projektu wymogów akredytacji FI ON („Niezależność”) Rada uznaje bezstronność podmiotu monitorującego w stosunku do członków kodeksu, zawodu, branży lub sektora, do których kodeks ma zastosowanie. Rada jest jednak zdania, że wymogi te należy doprecyzować, w szczególności w odniesieniu do wszelkich powiązań prawnych i gospodarczych, które mogą istnieć między podmiotem monitorującym a twórcą kodeksu lub jego członkami. Z tego względu Rada zachęca FI ON do odpowiedniego poprawienia tego akapitu.
15. W odniesieniu do drugiego akapitu noty wyjaśniającej w sekcji „Niezależność” projektu wymogów akredytacji FI ON Rada odnotowuje wymogi strukturalne i proceduralne mające na celu zapewnienie niezależności. Rada zaleca, aby FI ON przereagował te wymogi w celu podkreślenia faktu, że to podmiot monitorujący wnioskujący o akredytację powinien udowodnić swoją niezależność.
16. Ponadto Rada zauważa, że podmiot monitorujący musi mieć stabilność finansową i zasoby umożliwiające mu prowadzenie działalności oraz musi uzyskiwać wsparcie finansowe na potrzeby swojej roli monitorującej w sposób niezagrażający jego niezależności (sekcje 1.1 i 1.3 projektu wymogów akredytacji FI ON). Rada uważa jednak, że potrzebne są dalsze wyjaśnienia dotyczące sposobu zapewniania długoterminowej stabilności finansowej podmiotu monitorującego. Rada zaleca w szczególności, aby FI ON przereagował wymogi w celu wyjaśnienia, w jaki sposób zagwarantowana jest niezależność finansowa, w przypadku gdy co najmniej jedno źródło finansowania nie jest już dostępne. Ponadto Rada uważa, że w sekcji 1.4 projektu wymogów akredytacji FI ON należy również wspomnieć o potrzebie zapewnienia jasności co do sposobu zagwarantowania niezależności finansowej odnośnie do ryzyka związanego z działalnością własną podmiotu monitorującego, na przykład w przypadku odszkodowania, które musi zostać wypłacone z tytułu odpowiedzialności podmiotu monitorującego. Rada zaleca zatem, aby FI ON zawarł takie sformułowanie w projekcie wymogów akredytacji. Ponadto Rada uważa, że w sekcji 1.4 projektu wymogów akredytacji FI ON korzystne byłoby podanie kilku przykładów dotyczących niezależności finansowej podmiotu

monitorującego, aby podkreślić, w jaki sposób podmiot monitorujący może wykazać, że środki, za pomocą których uzyskuje on wsparcie finansowe, nie wpłyną negatywnie na jego niezależność. Przykładowo podmiot monitorujący nie byłby uznawany za niezależny finansowo, jeżeli zasady regulujące jego wsparcie finansowe umożliwiałyby członkowi, który zobowiązał się do stosowania kodeksu i wobec którego kontrolę prowadzi podmiot monitorujący, wstrzymanie wnoszenia do niego wkładów finansowych w celu uniknięcia ewentualnej sankcji ze strony podmiotu monitorującego. Rada zachęca FI ON do przedstawienia przykładów, w jaki sposób podmiot monitorujący może przedstawić takie dowody.

17. W odniesieniu do wyznaczania członków/pracowników podmiotu monitorującego (sekcja 1.5 projektu wymogów akredytacji FI ON) Rada zaleca, aby w celu zapewnienia jasności FI ON doprecyzował, w jaki sposób można wykazać niezależność podmiotu monitorującego, dostosowując brzmienie wymogu do treści wytycznych (zob. pkt 63–67).
18. Sekcja 1.12 projektu wymogów akredytacji FI ON odnosi się do struktury organizacyjnej wewnętrznego podmiotu monitorującego i zapewnia jego bezstronność poprzez wymóg, w myśl którego musi on mieć osobnych członków/pracowników i kierownictwo. Rada przyznaje, że brzmienie tego wymogu jest oparte na wytycznych. Niemniej jednak Rada jest zdania, że bezwzględny obowiązek korzystania z personelu spoza wewnętrznego podmiotu monitorującego może być trudny do spełnienia w niektórych sytuacjach. Z tego powodu Rada zachęca FI ON do złagodzenia tego wymogu, aby uwzględnić te wyjątkowe sytuacje, w których wewnętrzny podmiot monitorujący nie będzie mógł mieć osobnych członków/pracowników i kierownictwa spoza większego podmiotu, do którego należy, o ile istnieją odpowiednie zabezpieczenia umożliwiające znaczne ograniczenie ryzyka dla niezależności lub ryzyka konfliktu interesów (pkt 66 Wytycznych, s. 24).
19. W sekcji 1.13 projektu wymogów akredytacji FI ON mowa jest o korzystaniu z usług podwykonawców przez podmiot monitorujący. Rada jest zdania, że przy wykonywaniu swoich działań podwykonawcy powinni być w stanie zapewnić taki sam poziom zabezpieczeń jak podmiot monitorujący, w tym taki sam poziom kompetencji i wiedzy fachowej. Jednocześnie podmiot monitorujący powinien ponosić ostateczną odpowiedzialność za wszystkie decyzje podejmowane w związku z jego funkcją monitorowania. Rada zachęca zatem FI ON do doprecyzowania, że niezależnie od odpowiedzialności i obowiązków podwykonawcy podmiot monitorujący zawsze ponosi ostateczną odpowiedzialność za podejmowanie decyzji i zapewnianie zgodności. Ponadto Rada jest zdania, że nawet w przypadku korzystania z usług podwykonawców podmiot monitorujący musi zapewniać skuteczne monitorowanie wykonywanych usług przez podmiot wykonujący zamówienie. Rada zaleca, aby FI ON wyraźnie dodał ten obowiązek w projekcie wymogów akredytacji.
20. Rada zauważa, że zgodnie z sekcją 1.15 projektu wymogów akredytacji FI ON w przypadku korzystania z usług podwykonawców na potrzeby procesów związanych z działaniami w zakresie monitorowania podmiot monitorujący musi przedstawić pisemne umowy lub porozumienia określające zakres obowiązków itp., jak również dokumentację dotyczącą procedury podwykonawstwa. Rada zachęca FI ON do przerehabrowania tekstu w celu uwzględnienia wymogów dotyczących zakończenia obowiązywania tych umów, w szczególności w celu zapewnienia, aby podwykonawcy wypełniali swoje obowiązki w zakresie ochrony danych. Ponadto Rada zachęca FI ON do dodania wymogów dotyczących zarządzania ryzykiem w związku z powołaniem podmiotu zewnętrznego.

2.2.3 KONFLIKT INTERESÓW

21. Rada odnotowuje wymogi zawarte w projekcie wymogów akredytacji FI ON mające na celu wykazanie, że wykonywanie zadań i obowiązków przez podmiot monitorujący nie powoduje konfliktu interesów. Nota wyjaśniająca w sekcji 2 projektu wymogów nie zapewnia jednak wystarczającej jasności co do tego, jakie sytuacje mogą prowadzić do konfliktu interesów. Rada jest zdania, że ze względów praktycznych pomocne mogłyby być przykłady przypadków, w których może dojść do konfliktu interesów. Przykładem sytuacji konfliktu interesów jest przypadek, w którym personel prowadzący audyty lub podejmujący decyzje w imieniu podmiotu monitorującego wcześniej, w ostatnich latach, pracował dla twórcy kodeksu lub dla którejkolwiek organizacji, którą w ostatnich latach kodeks ten obowiązywał. Dlatego też Rada zachęca FI ON do dodania pewnych przykładów podobnych do przedstawionego w niniejszym punkcie. Ponadto Rada zachęca FI ON do przededagowania wymogu zawartego w tej sekcji, tak aby wyjaśnić, że konflikty interesów mogą również zależeć od specyfiki sektora lub sektorów, do których ma zastosowanie kodeks postępowania.
22. Rada przyznaje, że w nocie wyjaśniającej w sekcji 2 projektu wymogów akredytacji FI ON mowa jest o identyfikowaniu sytuacji, które mogą powodować konflikt interesów, oraz o podejmowaniu środków w celu uniknięcia takiego konfliktu. Rada jest jednak zdania, że w odniesieniu do wewnętrznych podmiotów monitorujących wymogi dotyczące ciężaru dowodu braku konfliktu interesów powinny być bardziej rygorystyczne i zaleca odpowiednie przededagowanie tych wymogów.
23. Sekcja 2.1 projektu wymogów akredytacji FI ON stanowi, że podmiot monitorujący nie może świadczyć żadnych usług członkom, którzy zobowiązali się do stosowania kodeksu, które mogłyby negatywnie wpłynąć na jego bezstronność. Rada z zadowoleniem przyjmuje ten wymóg, jednak uważa, że ryzyko dla bezstronności może wynikać z szerokiego zakresu działań prowadzonych przez podmiot monitorujący również wobec twórców kodeksu (zwłaszcza jeżeli podmiot monitorujący ma charakter wewnętrzny) lub innych właściwych podmiotów z danego sektora. Rada zachęca zatem FI ON do odpowiedniego uzupełnienia tego wymogu.

2.2.4 USTANOWIONE PROCEDURY I STRUKTURY

24. W odniesieniu do ustalonych procedur i struktur Rada zauważa, że wymogi określone w sekcji 4 projektu wymogów akredytacji FI ON są przedstawione w sposób ogólny. Rada jest zdania, że procedury nadzorowania zgodności z kodeksami postępowania muszą być odpowiednio szczegółowe, aby zapewnić spójną realizację obowiązków podmiotów monitorujących kodeks.
25. Procedury takie w szczególności muszą obejmować cały proces monitorowania, od przygotowania oceny do zakończenia audytu i dodatkowych kontroli, aby zapewnić, że odpowiednie czynności zostały podjęte w celu usunięcia skutków naruszeń i zapobieżenia powtarzającym się przewinieniom. Ponadto podmiot monitorujący powinien przedstawić dowody potwierdzające istnienie wstępnych, doraźnych i zwykłych procedur monitorowania przestrzegania przez członków kodeksów postępowania w jasno określonych ramach czasowych oraz sprawdzić kwalifikowalność członków, zanim przystąpią do kodeksu². W związku z tym Rada zaleca, aby FI ON sformułował te wymogi w sposób bardziej

² EROD przedstawiła szereg przykładów takich procedur w sekcji 2.2.4 opinii nr 9/2019 w sprawie projektu wymogów akredytacji podmiotu monitorującego kodeks postępowania zgodnie z art. 41 RODO austriackiego organu nadzorczego ds. ochrony danych.

szczegółowy i dodał przykłady powyższych procedur (np. procedur przewidujących przeprowadzenie planów audytu w określonym czasie i na podstawie wcześniej ustalonych kryteriów, ze szczegółową metodyką w zakresie kontroli oraz dokumentacją i oceną ustaleń, przy pełnej współpracy ze strony członków, którzy zobowiązali się do stosowania kodeksu).

26. W sekcji 4.4 projektu wymogów akredytacji FI ON mowa jest o opisach środków naprawczych w przypadku naruszenia, które należy przedłożyć FI ON. Rada jest zdania, że te środki naprawcze muszą zostać określone w kodeksie postępowania zgodnie z art. 40 ust. 4 RODO. W związku z tym Rada zaleca, aby FI ON ujął odniesienie do wykazu środków określonych w kodeksie postępowania w przypadku naruszenia kodeksu przez administratora lub podmiot przetwarzający, którego kodeks obowiązuje.

2.2.5 PRZEJRZYSTE ROZPATRYWANIE SKARG

27. W odniesieniu do sekcji 5.1 projektu wymogów akredytacji FI ON Rada uznaje, że podmiot monitorujący powinien ustanowić skuteczne procedury i struktury umożliwiające rozpatrywanie skarg w sposób bezstronny i przejrzysty. W tym względzie Rada zauważa, że projekt wymogów akredytacji FI ON zawiera opis procedury rozpatrywania skarg. Rada jest jednak zdania, że potrzebne jest dalsze doprecyzowanie „orientacyjnych ram czasowych” w odniesieniu do udzielania odpowiedzi na skargi. W tym względzie procedura musi przewidywać, że podmiot monitorujący musi w rozsądnym terminie poinformować skarżącego o postępach w rozpatrywaniu skargi lub wyniku jej rozpatrzenia. W razie konieczności termin ten można wydłużyć, biorąc pod uwagę wielkość organizacji objętej postępowaniem, jak również skalę postępowania. Rada zaleca zatem przerehabrowanie tego wymogu.
28. W odniesieniu do sekcji 5.4 projektu wymogów akredytacji FI ON Rada zwraca uwagę, że decyzje podmiotu monitorującego lub ogólne informacje o nich muszą być publicznie dostępne zgodnie ze jego procedurą rozpatrywania skarg. Bez uszczerbku dla prawodawstwa krajowego Rada zachęca FI ON do zmiany tego wymogu, tak aby decyzje były publikowane, w przypadku gdy odnoszą się do powtarzających się lub poważnych naruszeń, takich jak naruszenia mogące prowadzić do zawieszenia członkostwa lub wykluczenia z członkostwa administratora danych lub podmiotu przetwarzającego, których to dotyczy. W pozostałych przypadkach publikację streszczeń decyzji lub danych statystycznych należy uznać za wystarczającą. Osoby, których dane dotyczą, powinny jednak być w każdym przypadku informowane o statusie i wyniku skarg indywidualnych, tak aby wymogi dotyczące przejrzystości tej procedury były przestrzegane.

2.2.6 STATUS PRAWNY

W odniesieniu do statusu prawnego podmiotu monitorującego w sekcji 8.2 projektu wymogów akredytacji FI ON stwierdza się, że podmiot monitorujący musi posiadać wystarczające zasoby do wykonywania określonych zadań i obowiązków w odpowiednim czasie. Rada uważa, że dysponowaniu wystarczającymi środkami finansowymi i innymi zasobami powinny towarzyszyć procedury niezbędne do zapewnienia funkcjonowania mechanizmu monitorowania z biegiem czasu. Rada zachęca zatem FI ON do odpowiedniego przerehabrowania tego wymogu.

3 WNIOSKI/ZALECENIA

29. Projekt wymogów akredytacji organu nadzorczego Finlandii może prowadzić do niespójnego stosowania akredytacji podmiotów monitorujących i konieczne jest wprowadzenie następujących zmian:
30. W odniesieniu do „uwag ogólnych” Rada zaleca, aby FI ON:
1. przeredagował sekcję 3.1 w odniesieniu do rozliczalności, tak aby doprecyzować, że podmiot monitorujący musi wykazać zgodność z przepisami dotyczącymi ochrony danych.
31. W odniesieniu do „niezależności” Rada zaleca, aby FI ON:
1. doprecyzował, czy to w treści wymogów, czy na przykładzie, że wewnętrzne podmioty monitorujące nie mogą być tworzone w ramach członka, który zobowiązał się do stosowania kodeksu, a tylko w ramach twórcy kodeksu;
 2. przeredagował drugi akapit noty wyjaśniającej, tak aby podkreślić, że to podmiot monitorujący występujący o akredytację powinien dowieść swojej niezależności;
 3. przeredagował sekcje 1.1 i 1.6 w celu wyjaśnienia, w jaki sposób zagwarantowana jest niezależność finansowa, w przypadku gdy co najmniej jedno źródło finansowania nie jest już dostępne;
 4. ujął w sekcji 1.4 wyjaśnienia dotyczące sposobu zapewnienia niezależności finansowej odnośnie do ryzyka związanego z działalnością własną podmiotu monitorującego, na przykład w przypadku odszkodowania, które musi zostać wypłacone z tytułu odpowiedzialności podmiotu monitorującego;
 5. doprecyzował w sekcji 1.5, w jaki sposób można wykazać niezależność podmiotu monitorującego, poprzez dostosowanie brzmienia wymogu do brzmienia wytycznych w odniesieniu do wyznaczenia członków/pracowników podmiotu monitorującego;
 6. dodał w sekcji 1.13, że nawet w przypadku korzystania z usług podwykonawców podmiot monitorujący musi zapewniać skuteczne monitorowanie wykonywanych usług przez podmiot wykonujący zamówienie.
32. W odniesieniu do *konfliktu interesów* Rada zaleca, aby FI ON:
1. przeredagował wymogi zawarte w notce wyjaśniającej w sekcji 2 dotyczące wewnętrznych podmiotów monitorujących w sposób bardziej rygorystyczny, tak aby uwzględnić ciężar dowodu braku konfliktu interesów.
33. W odniesieniu do *ustalonych procedur i struktur* Rada zaleca, by FI ON:
1. w sekcji 4 sformułował w sposób bardziej szczegółowy procedury monitorowania zgodności z kodeksami postępowania i podał przykłady takich procedur;
 2. w sekcji 4.4 ujął odniesienie do wykazu środków określonych w kodeksie postępowania w przypadku naruszenia kodeksu przez administratora lub podmiot przetwarzający, którego kodeks obowiązuje.

34. W odniesieniu do *przejrzystego rozpatrywania skarg* Rada zaleca, by FI ON:
1. przereagował sekcję 5.1, aby wskazać, że procedura rozpatrywania skarg musi przewidywać obowiązek informowania w rozsądnym terminie skarżącego przez podmiot monitorujący o postępach w rozpatrywaniu skargi lub wyniku jej rozpatrzenia. W razie konieczności termin ten można wydłużyć, biorąc pod uwagę wielkość organizacji objętej postępowaniem, jak również skalę postępowania.

4 UWAGI KOŃCOWE

35. Niniejsza opinia jest skierowana do organu nadzorczego Finlandii i zostanie podana do wiadomości publicznej zgodnie z art. 64 ust. 5 lit. b) RODO.
36. Zgodnie z art. 64 ust. 7 i 8 RODO FI ON w terminie dwóch tygodni po otrzymaniu niniejszej opinii informuje drogą elektroniczną przewodniczącego, czy podtrzymuje projekt decyzji, czy też go zmieni. W powyższym terminie przedstawi zmieniony projekt decyzji lub, w przypadku gdy nie zamierza się zastosować do opinii Rady, poda odpowiednie uzasadnienie, z powodu którego nie zamierza się zastosować do całości lub części tej opinii.
37. FI ON informuje Radę o ostatecznej decyzji w celu włączenia do rejestru decyzji będącego przedmiotem mechanizmu spójności, zgodnie z art. 70 ust. 1 lit. y) RODO.

W imieniu Europejskiej Rady Ochrony Danych

Przewodnicząca

(Andrea Jelinek)